

สารนิพนธ์เรื่อง	การไต่เถียงข้อพิพาททางการแพทย์
คำสำคัญ	ศึกษากรณีเปรียบเทียบระหว่างไทยกับญี่ปุ่น
นักศึกษา	การไต่เถียงข้อพิพาท/ข้อพิพาททางการแพทย์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	เศรษฐภัทร์ กรีกุล
หลักสูตร	รองศาสตราจารย์ ภัฏฐิญา สิริบรรพิตพัฒน์
คณะ	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและ
พ.ศ.	กระบวนการยุติธรรมทางอาญา
	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
	2563

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้จะมุ่งเน้นในการศึกษาแนวทางการไต่เถียงข้อพิพาททางการแพทย์ของประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากการเข้ารับบริการทางการแพทย์ของผู้ที่เข้ารับบริการทางการแพทย์ มีความคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแพทย์จะให้การรักษาอย่างดีที่สุด และในการเข้ารับการรักษาความเจ็บป่วยนั้นมิคว่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงมาก และด้วยความคาดหวังที่สูงนี้เมื่อเกิดกรณีที่แพทย์ไม่สามารถรักษาให้หายได้อย่างที่ผู้เข้ารับบริการทางการแพทย์คาดหวังไว้ ประกอบกับปัญหาในการสื่อสารของแพทย์และผู้เข้ารับบริการทางการแพทย์ที่อาจไม่เข้าใจกัน เนื่องจากการรักษาอาจมีการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่มีความก้าวหน้าเป็นอย่างยิ่ง จนเป็นเหตุทำให้เกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างผู้เข้ารับบริการทางการแพทย์และผู้ให้บริการทางการแพทย์

จากการศึกษาพบว่า เมื่อมีข้อพิพาททางการแพทย์เกิดขึ้น กระบวนการที่จะระงับข้อพิพาทเหล่านี้ได้ มีเพียงศาลเท่านั้นที่มีอำนาจสิ้นสุดคดี ซึ่งในปัจจุบันข้อพิพาททางการแพทย์มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น เนื่องจากบุคคลทุกคนสามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลได้อย่างเท่าเทียม ซึ่งหากต้องใช้วิธีการดำเนินการ โดยศาลในการยุติสิ้นสุดคดีจะเป็นการทำให้กระบวนการศาลต้องมีการเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และในการดำเนินคดีระหว่างกันต้องใช้เงินและเสียเวลาเป็นจำนวนมาก ซึ่งเหตุที่กล่าวมาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหากฎหมายอาญาเพื่อ เนื่องจากแพทย์มีความเสี่ยงที่จะถูกฟ้องเป็นคดีอาญา ไม่ว่าจะเป็นกรณีถูกฟ้องว่าฆ่าคนตายโดยเจตนา หรือกรณีถูกฟ้องในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุได้รับอันตรายสาหัส หรือทำร้ายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ซึ่งหากการระงับข้อพิพาททางการแพทย์ในรูปแบบของการเจรจาและเป็นการยุติข้อพิพาทก่อนที่จะมีการนำข้อพิพาทเข้าสู่ศาลเพื่อชี้ขาดตัดสินก็จะเป็นการทำให้ลดสาเหตุแห่งปัญหาคดีอาญาเพื่อ

ด้วยเหตุดังกล่าว การไต่ถามข้อพิพาททางการแพทย์จึงไม่ใช่เป็นเพียงรูปแบบในการอำนวยความสะดวกระหว่างผู้ป่วยหรือญาติของผู้ป่วย กับผู้ให้บริการทางการแพทย์เท่านั้น แต่ยังให้ประโยชน์ในหลายๆ ด้านด้วยกัน ซึ่งการไต่ถามข้อพิพาททางการแพทย์ได้ให้ข้อพิจารณาและข้อเสนอแนะตั้งแต่ความรู้ความเข้าใจ เหตุผล และการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อนำมาสนับสนุนรูปแบบความยินยอมให้การรักษา ดังนั้น จึงเห็นควรมีการวางแนวทางรูปแบบการไต่ถามข้อพิพาททางการแพทย์ไว้เป็นการเฉพาะ โดยผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ไต่ถามข้อพิพาททางการแพทย์ไม่จำเป็นต้องเป็นแพทย์เท่านั้น แต่ควรกำหนดให้บุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลสามารถทำหน้าที่ในการไต่ถามข้อพิพาททางการแพทย์ได้ เพื่อช่วยให้การสื่อสารกับผู้ป่วยเป็นไปด้วยความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เพราะข้อพิพาททางการแพทย์เป็นข้อพิพาทที่มีความละเอียดอ่อนส่งผลต่อจิตใจและความรู้สึกของฝ่ายผู้ป่วยหรือญาติของผู้ป่วย